

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Kateřinou Pelišovou v právní věci

žalobkyně: **PEGA - VEL, a.s.**, IČO 65141849
sídlem Textilní 188/6, 794 01 Krnov
zastoupená advokátem Mgr. Michaelem Mrůzkem
sídlem B. Němcové 1, 794 01 Krnov

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení částky 285 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 285 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. z částky 285 000 Kč od 19. 1. 2019 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 300 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 8. 7. 2019, podanou u zdejšího soudu dne 11. 7. 2019, domáhala na žalované zaplacení částky 285 000 Kč s příslušenstvím představující nemajetkovou újmu vzniklou jí v důsledku nesprávného úředního postupu spočívajícího v nepřiměřené délce konkurzního řízení vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDACTED] (dále jen „konkurzní řízení“). Žalobkyně dále uvedla, že byla věřitelem J [REDACTED] A [REDACTED] nar. [REDACTED] IČO [REDACTED] podnikajícího pod obchodní

firmou [REDACTED] (dále jen „úpadce“), přičemž jí pohledávka ve výši 1 147 246 Kč s příslušenstvím byla přiznána na základě směnečného platebního rozkazu vydaného Krajským soudem v Ústí nad Labem dne 19. 4. 1995, č. j. [REDACTED] když směnečný platební rozkaz nabyl právní moci dne 3. 5. 1995. Žalobkyně svou pohledávku vymáhala návrhem na soudní výkon rozhodnutí odepsáním pohledávky z účtu povinného (nařízeno usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 13. 2. 1996, č. j. [REDACTED] a dále návrhem na soudní výkon rozhodnutí prodejem nemovitých věcí (nařízeno usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 8. 7. 1997, č. j. [REDACTED]). Rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem (také jen „konkurzní soud“) ze dne 5. 1. 1998 byl prohlášen konkurz na majetek úpadce, proto žalobkyně dne 29. 1. 1998 přihlásila svou peněžitou pohledávku ve výši 1 147 246 Kč, která nebyla konkurzním správcem ani jinými věřiteli popřena. Konkurz byl zrušen usnesením konkurzního soudu dne 23. 8. 2018, č. j. [REDACTED] neboť majetek podstaty nepostačuje k úhradě nákladů konkurzu. Konkurzní řízení od počátku vykazovalo značné průtahy z důvodu nečinnosti soudu i konkurzního správce (např. první přezkumné jednání bylo nařízeno až dne 26. 9. 2000, druhé přezkumné jednání až po dalších 4 letech). Žalobkyně urgovala postup soudu přípisem ze dne 31. 1. 2002. Konkurzní řízení bylo bezvýsledné, se značnými průtahy z důvodu nečinnosti soudu a trvalo více než 20 let. Nemajetkovou újmu žalobkyně, jakožto právnická osoba, odvozuje od důvodného očekávání statutárních orgánů a akcionářů žalobkyně, že pohledávka přesahující 1 000 000 Kč bude vymáhaná a uspokojena, když statutární osoby žalobkyně jsou z povahy své odpovědnosti vázány péčí řádného hospodáře, tedy též starostí o ekonomický chod podniku, který v posledních dvaceti letech zaměstnával v Krnově (pozn. soudu: sídlo žalobkyně) 800 – 300 zaměstnanců a výpadek předmětné pohledávky představuje též duševní zátěž a útrapy, jakými zdroji a opatřeními tento výpadek nahradit. Délka řízení tak měla dopad i na duševní oblast osob řídících posledních 20 let žalobkyni. Složitost konkurzního řízení nebyla nijak složitá, když celkové příjmy majetkové podstaty činí 747 858,86 Kč, z čehož podstatná část činí příjmy z prodeje nemovitých věcí ve vlastnictví úpadce (730 000 Kč). Majetek úpadce tak nebyl značný a délka konkurzního řízení neodpovídá majetku, který byl v jeho rámci zjištěn a zpeněžen. Žalobkyně svým chováním nepřispěla k průtahům konkurzního řízení, naopak písemně urgovala konkurzní soud, jehož postup byl poznamenán nečinností. Význam řízení pro žalobkyni je dán zejména tím, že její nárok nebyl uspokojen, a to ani částečně, a promítá se taktéž do psychické sféry osob nesoucích odpovědnost za podnik poškozené. Žalobkyně tak požaduje satisfakci nemajetkové újmy za každý rok řízení ve výši 15 000 Kč, když první dva roky jsou v poloviční výši. Žalobkyně dále požaduje přiznání úroku z prodlení ve výši 9,75 % p.a. z částky 285 000 Kč od 19. 1. 2019, neboť dne 18. 1. 2019 u žalované uplatnila svůj nárok, když ta o jejím nároku nerozhodla.

2. Žalovaná ve svém podání ze dne 1. 10. 2019 navrhla žalobu v plném rozsahu zamítnout. Žalovaná uvedla, že u ní žalobkyně dne 18. 1. 2019 uplatnila svůj nárok, ovšem nemůže učinit tvrzení žalobkyně nespornými, neboť nemá poznatky ze své vlastní činnosti, a tak ani nemůže učinit nespornou existenci nesprávného úředního postupu, vzniku škody/nemajetkové újmy v tvrzené výši a příčinné souvislosti mezi prvními dvěma předpoklady. Žalovaná shrnula z dostupných informací průběh konkurzního řízení a dále uvedla, že konkurzní řízení vykazovalo značnou míru zejména skutkové a procesní složitosti, neboť ve věci proběhla dvě přezkumná jednání (26. 9. 2000 a 2. 4. 2001), do konkurzního řízení přihlásilo svou pohledávku 20 konkurzních věřitelů v celkové výši 24 612 058,80 Kč, byla uzavřena smlouva s Teplickou družstevní společností o prodeji nemovitosti, probíhalo řízení o vypořádání společného jmění manželů A [REDACTED] dále jen „SJM“), probíhalo řízení u Okresního soudu v Teplicích o zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím, k níž se zavázala manželka úpadce při vypořádání SJM, na vymožení této částky byla vedena exekuce, která byla následně pro bezvýslednost zastavena, a dále docházelo k prodeji

- nemovitostí ve vlastnictví úpadce. Význam řízení pro žalobce byl nulový, neboť konkurz na majetek úpadce byl zrušen z důvodu nedostatečnosti majetkové podstaty k úhradě nákladů konkurzu a pro hledisko významu konkurzního řízení pro žalobce je určující částka, jaké se mu dostalo na uspokojení pohledávky. Žalovaná tak má za to, že samotné konstatování porušení práva je v daném případě dostačující k náhradě nemajetkové újmy.
3. Žalobkyně ve svém podání ze dne 24. 10. 2019 uvedla, že při posouzení nepřiměřené délky konkurzního řízení je třeba přihlížet k celkové době řízení, nikoliv jen k době, po kterou docházelo k průtahům. Pouhé konstatování porušení práva není dle žalobkyně na místě.
  4. Soud postupoval podle § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí. Předložené listinné důkazy rozhodnutí bez nařízení jednání umožňují a zároveň oba účastníci s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání výslovně souhlasili.
  5. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobkyně dne 18. 1. 2019 u žalované uplatnila svůj nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou jí nesprávným úředním postupem spočívajícím v nepřiměřené délce konkurzního řízení dle § 14 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen „OdpŠk“).
  6. Soud učinil tato **skutková zjištění**:
  7. J. A. byl na základě směnečného platebního rozkazu ze dne 19. 4. 1995, č. j. povinen společnosti Pega, a.s. Krnov (žalobkyně) zaplatit částku 1 147 246 Kč spolu s úrokem ve výši 6 % od 1. 5. 1994 do zaplacení a náklady řízení ve výši 45 892 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 5. 1995. (*směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 1995, č. j.*
  8. Usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 13. 2. 1996, č. j. byl nařízen výkon rozhodnutí odepsáním pohledávky 1 147 246 Kč s příslušenstvím z účtu povinného J. A. vedený u Komerční banky, a. s. Teplice ve prospěch oprávněné PEGA a.s. (žalobkyně) dle vykonatelného směnečného platebního rozkazu Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 1995, č. j. a to na návrh oprávněné ze dne 23. 10. 1995. (*usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 13. 2. 1996, č. j. návrh společnosti Pega a.s. ze dne 23. 10. 1995*)
  9. Usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 8. 7. 1997, č. j., byl nařízen výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného J. A. nar. ve prospěch oprávněné PEGA, a.s. (žalobkyně) pro vymožení pohledávky ve výši 1 147 246 Kč s příslušenstvím na základě vykonatelného rozhodnutí KS v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 1995, č. j., PM 3. 5. 1995, a to na návrh oprávněné ze dne 20. 3. 1997. (*usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 8. 7. 1997, č. j.; návrh společnosti Pega a.s. ze dne 20. 3. 1997*)
  10. Společnost Pega a.s. (žalobkyně) přihláškou pohledávky ze dne 27. 1. 1998, ve lhůtě stanovené usnesením o prohlášení konkurzu č. j. ze dne 5. 1. 1998, přihlásila svou pohledávku ve výši 1 147 246 Kč tvořenou jistinou ve výši 1 235 577 Kč

a příslušenstvím ke dni podání přihlášky ve výši 88 331 Kč. (*příhláška pohledávky ze dne 28. 1. 1998*)

11. Společnost Pega a.s. (žalobkyně) se podáním ze dne 31. 1. 2002 dotázala Krajského soudu v Ústí nad Labem na stav konkurzního řízení. (*Žádost o sdělení ze dne 31. 1. 2002*)
12. Insolvenčním správcem byla zajištěna pohledávka věřitele PEGA a.s. (žalobkyně) ve výši 1 147 246 Kč ve věci úpadce J. A. (*výpis ze seznamu přihlášených pohledávek ze dne 14. 3. 2002*)
13. Konkurzní soud společnosti PEGA-VEL a.s. (žalobkyně) na základě její žádosti ze dne 25. 10. 2018 svým přípisem ze dne 30. 10. 2018 sdělil, že rozhodnutí o zrušení konkurzu prozatím nenabýlo právní moci, neboť úpadce se proti němu včas odvolal a spis se tak nachází na Vrchním soudě v Praze. (*přípis Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2018*)
14. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 8. 2018, č. j. [redacted] byl zrušen konkurz na úpadce J. A. ([redacted]), IČO [redacted], nar. dne 9. 2. 1946, neboť majetek podstaty nepostačuje k úhradě nákladů konkurzu. (*usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 8. 2018, č. j. [redacted]*)
15. Podáním ze dne 16. 1. 2019 žalobkyně u žalované dne 18. 1. 2019 uplatnila nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou jí nesprávným úředním postupem spočívajícím v nepřiměřené délce řízení Krajského soudu v Ústí nad Labem vedeným pod sp. zn. [redacted] (*podání žalobkyně ze dne 16. 1. 2019; potvrzení příjmu podání vystavené žalovanou dne 21. 1. 2019*)
16. Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [redacted] soud zjistil následující:

Dne 24. 11. 1997 společnost Velveta a.s., IČO 49903870 podala návrh na prohlášení konkurzu dlužníka J. A. (obchodní jméno [redacted]) Usnesením konkurzního soudu ze dne 5. 1. 1998, č. j. [redacted] byl prohlášen konkurz na dlužníka J. A. Správcem konkurzní podstaty byl ustanoven JUDr. Zdeněk Svoboda, advokát v Teplicích. Zároveň bylo usnesením určeno, aby se dlužníci věřitele přihlásili do 30 dnů od prohlášení konkurzu se svými nároky s uvedením jejich výše.

Dne 29. 1. 1998 přihlásila společnost Pega a.s., IČO 45192162 (žalobkyně, věřitel č. 4) svou pohledávku ze směnky ve výši 1 147 246 Kč. Dne 16. 5. 2000 požádal správce konkurzní podstaty o nařízení přezkumného jednání a schůze věřitelů. Na žádost správce konkurzní podstaty ze dne 16. 5. 2000 bylo konkurzním soudem nařízeno dne 26. 6. 2000 úpadci, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení (3. 7. 2000) navázal kontakt se správcem konkurzní podstaty. Dne 26. 7. 2000 konkurzní soud nařídil přezkumné jednání na den 26. 9. 2000. Dne 22. 8. 2000 Česká pojišťovna a. s. požádala konkurzní soud o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek, když konkurzní soud reagoval dne 31. 8. 2000 s tím, že výpis bude žadateli předán po uskutečnění přezkumného jednání. Dne 5. 9. 2000 se dotazoval Okresní soud v Teplicích k jejich sp. zn. [redacted] zda bylo skončeno konkurzní řízení. Dne 26. 9. 2000 se konalo přezkumné jednání, v rámci kterého došlo k přezkoumání přihlášených pohledávek (celkem 20), mimo jiné i přihlášené pohledávky žalobkyně (číslo 4) a byl zvolen věřitelský výbor (usnesení konkurzního soudu ze dne 26. 9. 2000, č. j. [redacted]) Dne 19. 10. 2000 opětovně Česká pojišťovna a. s. požádala konkurzní soud o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek. Konkurzní soud jí vyhověl dne 31. 10. 2000. Dne 3. 11. 2000 bylo nařízeno na den 2. 4. 2001 zvláštní přezkumné jednání. Dne 10. 11. 2000 konkurzní soud vyzval správce konkurzní podstaty k předložení soupisu konkurzní podstaty včetně jejího ocenění. Ten vyhověl dne 15. 12. 2000. Dne 23. 11. 2000 se dotázal Okresní soud v Teplicích na stav řízení, popř. kdy lze očekávat uspokojení jejich pohledávky. Konkurzní soud dne 22. 12. 2000

reagoval s tím, že neeviduje žádnou přihlášenou pohledávku Okresního soudu v Teplicích. Dne 7. 2. 2001 se dotázal Okresní soud v Teplicích k jeho sp. zn. [REDAKCE] na stav konkurzního řízení. Konkurzní soud reagoval dne 12. 2. 2001. Dne 2. 4. 2001 se ve věci konalo zvláštní přezkumné jednání, v rámci kterého byly přezkoumány přihlášené pohledávky. Dne 17. 5. 2001 byl učiněn jedním z věřitelů dotaz na stav konkurzního řízení, soud reagoval dne 21. 5. 2001. Dne 21. 6. 2001 požádala Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR (věřitel č. 10) o výpis z přezkumného jednání. Konkurzní soud reagoval dne 11. 7. 2001. Dne 10. 9. 2001 učinil Okresní soud v Teplicích dotaz na stav konkurzního řízení, načež konkurzní soud reagoval dne 12. 9. 2001. Dne 1. 2. 2002 byla konkurznímu soudu doručena žádost společnosti PEGA a.s. (žalobkyně, věřitel č. 4) o sdělení stavu řízení ze dne 31. 1. 2002, načež jí konkurzní soud dne 14. 2. 2002 vyzval k zaplacení soudního poplatku za výpis ze seznamu pohledávek. Soudní poplatek byl zaplacen dne 26. 2. 2002, načež byl výpis společnosti zaslán dne 20. 3. 2002. Dne 12. 2. 2002 podal správce konkurzní podstaty průběžnou zprávu o průběhu konkurzního řízení s tím, že byla uzavřena smlouva s Dražební společností Teplice o prodeji nemovitosti, manželka úpadce se zavázala ve prospěch konkurzní podstaty složit vypořádací částku 100 000 Kč, ve věci proběhla dražba (leden 2002) a s ohledem na vysokou odhadní cenu nebyl majetek prodán a dražba se bude opakovat. Dále je ve spise založeno rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 8. 2001, č. j. [REDAKCE], jímž byl schválen smír účastníků řízení (JUDr. Zdeňka Svobody, správce konkurzní podstaty úpadce J. [REDAKCE] A. [REDAKCE] a J. [REDAKCE] A. [REDAKCE] o vypořádání SJM. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 11. 2001. Řízení o vypořádání SJM manželů A. [REDAKCE] bylo zahájeno dne 21. 9. 2000 právě s ohledem na konkurz manžela J. [REDAKCE] A. [REDAKCE]. Dne 20. 12. 2002 se dotázal Okresní soud v Teplicích na stav řízení k jejich sp. zn. [REDAKCE]. Konkurzní soud reagoval na dotaz dne 7. 1. 2003. Dne 20. 1. 2003 požádala Komerční banka (věřitel č. 7) o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek. Konkurzní soud reagoval dne 27. 1. 2003. Dne 13. 5. 2003 správce konkurzní podstaty soudu doručil doplnění průběžné zprávy o průběhu konkurzního řízení úpadce, když sdělil, že byla prodána nemovitost společnosti Teplická dražební a peníze jsou již na účtu správce konkurzní podstaty; Komerční bance a.s. bude zaslána částka tvořící 70 % kupní ceny; dále že byla ve veřejné dražbě prodána nemovitost úpadce; u Okresního soudu v Teplicích je veden spor sp. zn. [REDAKCE] o zaplacení částky 100 000 Kč k čemuž se zavázala manželka úpadce v rámci řízení o vypořádání SJM; úpadce podal návrh na předběžné opatření, kterým měla být zastavena dražba, čemuž sice soud nevyhověl, ovšem usnesení prozatím nenabylo první moci; dále sdělil, že po ukončení sporu s manželkou a prodeji zbývajících nemovitostí bude konkurz ukončen. Dne 26. 6. 2003 Komerční banka a. s. oznámila postoupení své pohledávky na společnost Matco s.r.o., což konkurzní soud dne 10. 7. 2003 doručil správci konkurzní podstaty. Československá banka dne 14. 11. 2003 (věřitel č. 11) konkurzní soud požádala o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek, čemuž soud vyhověl dne 24. 11. 2003. Dne 12. 3. 2004 požádala o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek společnost TREVOS Košťálov s.r.o. (věřitel č. 16). Dne 8. 4. 2004 konkurzní soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 30 dnů zaslal průběžnou zprávu. Ten reagoval dne 10. 5. 2004 s tím, že zopakoval tvrzení ze zprávy ze dne 13. 5. 2003 a dále uvedl, že k Okresnímu soudu v Teplicích byl podán návrh na nařízení exekuce na majetek manželky úpadce pro vymožení částky 100 000 Kč, celkem se přihlásilo 20 věřitelů v celkové výši 24 612 058,80 Kč. Dne 17. 5. 2004 se Československá obchodní banka a. s. vzdala funkce náhradníka člena věřitelského výboru. Dne 25. 5. 2004 požádala VZP (věřitel č. 10) o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek. Soud tomuto vyhověl dne 9. 6. 2004. Dne 7. 7. 2004 konkurzní soud nařídil na den 15. 9. 2004 II. zvláštní přezkumné jednání. Dne 15. 9. 2004 se konalo II. zvláštní přezkumné jednání, v rámci kterého byly přezkoumány přihlášené pohledávky. Dne 11. 11. 2004 požádala Hornická pojišťovna, prostřednictvím svého správce konkurzní podstaty (věřitel č. 15) konkurzní soud

o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek. Soud jí vyhověl dne 19. 11. 2004. Dne 9. 8. 2005 požádala VZP (věřitel č. 10) o výpis z přezkumného jednání. Soud jí vyhověl dne 18. 8. 2005. Dne 15. 8. 2005 konkurzní soud uložil správci konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 15 dnů předložil průběžnou zprávu o průběhu konkurzu. Správce konkurzní podstaty soudu vyhověl dne 9. 9. 2005 svojí průběžnou zprávou o konkurzním řízení, v rámci které mimo jiné uvedl, že konkurzem byl vyvolán spor před Krajským soudem v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE] (neplatnost dražby), dále spory, v rámci kterých konkurzní správce vymáhal plnění ve prospěch konkurzní podstaty – Krajský soud v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE] (vypořádání SJM), Okresní soud v Teplicích sp. zn. [REDAKCE] (o zaplacení částky 100 000 Kč, k čemuž se smírem zavázala manželka úpadce) a sp. zn. [REDAKCE] (řízení bylo zastaveno). Dne 9. 9. 2005 správce konkurzní podstaty soud požádal o poskytnutí zálohy na náklady konkurzu. Konkurzní soud jeho žádosti dne 13. 9. 2005 vyhověl a poskytl mu zálohu ve výši 10 000 Kč. Usnesením ze dne 16. 3. 2006 konkurzní soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby mu ve lhůtě 15 dnů předložil průběžnou zprávu o průběhu konkurzu. Dne 12. 4. 2006 správce konkurzní podstaty soudu vyhověl. Z jeho průběžné zprávy vyplývá, že proběhla dne 7. 12. 2005 dobrovolná dražba, ovšem bez výsledku; příjmy podstaty jsou 440 000 Kč, výdaje (vč. předpokládaných) by měly dosáhnout 483 380,80 Kč, věřitelé s právem na oddělené uspokojení by měli být uspokojeni částkou 260 790,60 Kč a k uspokojení věřitelů s pohledávkami zařazenými do II. třídy (pozn. soudu: vč. pohledávky žalobkyně) zřejmě nedojde, a to ani poměrně. Dne 21. 8. 2006 požádal úpadce o vydání čestného prohlášení, že řízení prozatím nebylo pravomocně skončeno, soud mu dne 21. 8. 2006 vyhověl. Dne 27. 9. 2006 požádal soudní exekutor JUDr. Jiří Doležal, Exekutorský úřad Plzeň-jih, o součinnost. Soud reagoval dne 5. 10. 2006. Usnesením ze dne 6. 10. 2006 konkurzní soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 15 dnů předložil průběžnou zprávu, ve které zejména vysvětlí (zde uvedené) skutečnosti ohledně nemovitých věcí úpadce a jeho manželky. Dne 23. 10. 2006 požádal správce konkurzní podstaty o prodloužení lhůty. Dne 21. 11. 2006 se k výzvě soudu vyjádřil správce konkurzní podstaty ke skutečnostem ohledně nemovitých věcí, dále uvedl, že podal dne 7. 4. 2004 návrh na nařízení exekuce pro částku 100 000 Kč (vedeno Okresním soudem v Teplicích pod sp. zn. [REDAKCE], exekuce byla nařízena), dále uvedl, že úpadce a jeho manželka s ním nespolupracují a nehodlají opustit nemovitost, kterou tak nelze prodat, po prodeji nemovitostí na správce konkurzní podstaty manželka úpadce podala trestní oznámení. Usnesením ze dne 5. 4. 2007 konkurzní soud uložil správci konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 15 dnů soudu doložil průběžnou zprávu. Ten reagoval dne 16. 4. 2007 s tím, že zopakoval svá předešlá tvrzení, dále upozornil na chování úpadce a jeho manželky, kteří obývají nemovitost, kterou tedy nelze prodat. Dne 11. 7. 2007 konkurzní soud uložil správci konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 20 dnů soudu doložil konečnou zprávu o zpeněžování majetku konkurzní podstaty. Správce konkurzní podstaty reagoval dne 6. 8. 2007 s tím, že prozatím stále nelze prodat nemovitost, kterou obývá úpadce a jeho manželka. Zpráva nebyla úplná, proto mu soud dne 3. 9. 2007 prodloužil lhůtu k podání konečné zprávy do 31. 12. 2007. Dne 19. 9. 2007 požádal soudní exekutor JUDr. Jiří Doležal, Exekutorský úřad Plzeň-jih, o součinnost. Soud reagoval dne 20. 9. 2007. Dne 6. 11. 2007 sdělil soudu Finanční úřad v Teplicích (člen věřitelského výboru) změnu pověřeného pracovníka, což soud dne 12. 11. 2007 sdělil správci konkurzní podstaty. Dne 17. 12. 2007 požádal správce konkurzní podstaty o prodloužení lhůty k podání konečné zprávy, neboť úpadce podal v řízení o návrhu na určení neplatnosti nedobrovolné dražby (sp. zn. [REDAKCE]) odvolání do usnesení o odmítnutí návrhu a spis se nachází u Vrchního soudu v Praze. Soud mu dne 15. 1. 2008 vyhověl a lhůtu mu prodloužil do 30. 6. 2008. Dne 10. 3. 2008 správce konkurzní podstaty soud požádal o vydání výtěžku oddělenému věřiteli (Poradenství pro podniky – Aleš Klauďy spol. s r.o., Finanční úřad v Teplicích), tento návrh doplnil dne 26. 3. 2008. Soud usnesením ze dne

2. 6. 2008, č. j. [REDAKCE], návrhu konkurzního správce vyhověl. Usnesení nabylo právní moci dne 6. 6. 2008. Dále svým usnesením ze dne 4. 7. 2008 vyzval správce konkurzní podstaty, aby předložil ve lhůtě 15 dnů konečnou zprávu. Správce konkurzní podstaty dne 30. 7. 2008 požádal o prodloužení lhůty, neboť úpadce podal návrh na určení neplatnosti nedobrovolné dražby spolu s návrhem na vydání předběžného opatření (sp. zn. [REDAKCE] a následně odvolání do usnesení o zamítnutí návrhu, a spis tak je na Vrchním soudě v Praze. Soud mu dne 24. 11. 2008 vyhověl a lhůtu mu prodloužil do 31. 12. 2008. Dne 8. 1. 2009 opětovně požádal o prodloužení lhůty k podání konečné zprávy, neboť spis o určení neplatnosti nedobrovolné dražby se nachází s odvoláním u Vrchního soudu v Praze, soud mu lhůtu prodloužil do 30. 6. 2009. Soud dále usnesením ze dne 30. 6. 2009 uložil konkurznímu správci, aby konečnou zprávu podal ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení (tj. od 1. 7. 2009). Dne 3. 7. 2009 požádal správce konkurzní podstaty o prodloužení lhůty, neboť ve věci návrhu na určení neplatnosti nedobrovolné dražby je nařazeno jednání u Vrchního soudu v Praze na den 25. 8. 2009. Dne 23. 7. 2009 požádala společnost PLEAS a.s. o zaslání rozvrhového usnesení nebo jiných posledních soudních rozhodnutí ve věci. Soud jí dne 28. 7. 2009 sdělil, že správce konkurzní podstaty požádal o prodloužení lhůty k podání konečné zprávy. Společnost požádala dne 7. 8. 2009 o výpis ze seznamu přihlášených pohledávek, načež jí soud vyzval dne 7. 8. 2009 k zaplacení soudního poplatku, který byl uhrazen dne 17. 8. 2009. Soud jí vyhověl dne 3. 9. 2009. Dne 14. 8. 2009 byla soudem prodloužena lhůta konkurznímu správci k podání konečné zprávy do 30. 11. 2009. Dne 31. 7. 2009 požádal úpadce a jeho manželka konkurzní soud o přezkoumání činnosti konkurzního správce. Soud jim dne 16. 10. 2009 sdělil, že jejich podání je nedůvodné. Dne 4. 11. 2009 požádal soudní exekutor JUDr. Jirí Doležal, Exekutorský úřad Plzeň-jih, o součinnost, když upozornil na nečinnost konkurzního správce od roku 2007. Soud soudnímu exekutorovi dne 12. 11. 2009 sdělil, že správce konkurzní podstaty má lhůtu do 30. 11. 2009 k zaslání konečné zprávy. Dne 8. 12. 2009 byl usnesením konkurzního soudu správce konkurzní podstaty vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů podal ve věci konečnou zprávu. Správce konkurzní podstaty dne 10. 12. 2009 požádal o prodloužení lhůty, neboť v řízení o návrhu na určení neplatnosti nedobrovolné dražby bylo sice již rozhodnuto Vrchním soudem v Praze o odvolání proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o nevyhovění návrhu na předběžné opatření, ale správce konkurzní podstaty nechal vypracovat znalecký posudek na nemovitost a je stanovený termín 17. 2. 2010 na konání dražby. Konkurzní soud mu tak lhůtu prodloužil do 30. 4. 2010. Usnesením ze dne 15. 7. 2010 soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 15 dnů soudu doručil konečnou zprávu, příp. podrobnou průběžnou zprávu. Načež ten reagoval dne 11. 8. 2010 s tím, že úpadce a jeho manželka neustále napadají dražbu nemovitosti, čímž je zabráněno správci konkurzní podstaty nemovitost vydražit a učinit konečnou zprávu, zároveň požádal soud, aby mohl nemovitost prodat přímo a zabránit tak šikanózním návrhům manželů A [REDAKCE]. Soud správce konkurzní podstaty vyzval dne 23. 8. 2010, aby k návrhu na vyslovení souhlasu s prodejem nemovitosti soudu doložil stanovisko věřitelského výboru a výpis z Katastru nemovitostí. Dne 1. 12. 2010 správce konkurzní podstaty soudu požadované doložil. Soud svým usnesením ze dne 10. 12. 2010, č. j. [REDAKCE], vyslovil souhlas s prodejem nemovitostí (zde určených) k prodeji mimo dražbu. Usnesení nabylo právní moci dne 15. 12. 2010. Dne 7. 2. 2011 byl správce konkurzní podstaty vyzván k podání konečné zprávy, příp. podrobné průběžné zprávy ve lhůtě 15 dnů. Správce konkurzní podstaty reagoval dne 23. 3. 2011 tak, že soudu doručil průběžnou zprávu s tím, že se opakovaně snaží zpeněžit nemovitost, což je komplikované i tím, že jí obývá sám úpadce. Soud dne 24. 6. 2011 vyzval správce konkurzní podstaty, aby soudu ve lhůtě 15 dnů podal konečnou, příp. průběžnou zprávu. Dne 12. 7. 2011 požádal věřitel o sdělení stavu řízení. Soud reagoval dne 13. 7. 2011. Dne 8. 9. 2011 byla správcem konkurzní podstaty doručena průběžná zpráva, když soudu sdělil, že se snaží inzercí prodat předmětnou

nemovitost. Soud usnesením ze dne 28. 11. 2011 správce konkurzní podstaty vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů předložil konečnou, příp. průběžnou zprávu. Správce konkurzní podstaty reagoval dne 6. 1. 2012 s tím, že připravuje dražbu nemovitosti. Soud usnesením ze dne 4. 6. 2012 správce konkurzní podstaty vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů předložil konečnou, příp. průběžnou zprávu. Správce konkurzní podstaty na výzvu soudu reagoval dne 25. 6. 2012 zasláním průběžné zprávy, kdy soudu sdělil, že opětovně vyzval zajišťující osobu (manželku úpadce), aby vyplatila celou zajištěnou pohledávku, nebo aby složila cenu předmětu zajištění s upozorněním, že pokud tak neučiní ve lhůtě 30 dnů, proběhne dražba nemovitosti. Dne 8. 8. 2012 konkurzní správce soudu sdělil, že na den 8. 8. 2012 byla nařízena dražba nemovitosti, kterou by došlo ke skončení konkurzního řízení, ovšem manželka úpadce proti této dražbě podala žalobní návrh (vedeno Okresním soudem v Teplicích pod sp. zn. [REDAKCE]). Soud dne 15. 8. 2012 správce konkurzní podstaty vyzval k doplnění podání ze dne 8. 8. 2012, a to doplnění údajů o řízení sp. zn. [REDAKCE]. Správce konkurzní podstaty reagoval dne 24. 8. 2012 s tím, že předmětem řízení je určení nepřipustnosti prodeje zástavy, žádost o vydání předběžného opatření a návrh na osvobození od soudních poplatků, účastníky řízení jsou žalobkyně: manželka úpadce proti žalovaným: správce konkurzní podstaty a Teplická dražební společnost s. r. o. Konkurzní soud dne 11. 9. 2012 požádal Okresní soud v Teplicích o urychlené vyřízení věci sp. zn. [REDAKCE]. Konkurzní soud dále dne 11. 9. 2012 vyzval správce konkurzní podstaty, aby soudu vysvětlil vztahy mezi řízeními vedenými u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. [REDAKCE] a u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE] ke konkurznímu řízení. Správce konkurzní podstaty reagoval dne 8. 10. 2012 s tím, že zaslal protokol o jednání ve sp. zn. [REDAKCE], tedy řízení o určení neplatnosti podeje zástavy (žalobkyně: manželka úpadce, žalovaní: správce konkurzní podstaty a Teplická dražební společnost s. r. o.). Konkurzní soud svým usnesením ze dne 23. 10. 2012, č. j. [REDAKCE] uložil správci konkurzní podstaty pořádkovou pokutu ve výši 10 000 Kč. Ten se dne 12. 11. 2012 odvolal a spolu s odvoláním soudu doložil průběžnou zprávu o konkurzním řízení. Soud tak usnesením ze dne 14. 11. 2012 pořádkovou pokutu správci konkurzní podstaty prominul. Správce konkurzní podstaty dne 16. 12. 2012 soudu doručil žádost o prominutí pořádkové pokuty a další doplnění průběžné zprávy o průběhu konkurzního řízení, když sdělil, že manželé A. [REDAKCE] pouze získávají čas a podávají žaloby na nepřipustnost prodeje zástavy nebo neplatnost dražební vyhlášky, dále uvedl, že již připravuje dražbu nemovitosti. Dne 17. 1. 2013 místopředsedkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem přidělila věc sp. zn. [REDAKCE] soudkyni JUDr. Lucií Hartlové, neboť původní předsedkyně senátu ve své funkci skončila. Nová předsedkyně senátu dne 17. 1. 2013 pověřila jednotlivými úkony k samostatnému provádění asistentku soudce a soudní tajemnici. Dne 5. 3. 2013 soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby mu ve lhůtě 15 dnů doručil průběžnou zprávu o průběhu konkurzního řízení. Ten reagoval dne 21. 3. 2013 s tím, že požádal o prodloužení lhůty do 10. 4. 2013. Dne 9. 4. 2013 správce konkurzní podstaty soudu doručil průběžnou zprávu o průběhu konkurzního řízení, ve které uvedl, že s ohledem na řízení sp. zn. [REDAKCE] a sp. zn. [REDAKCE] není možné konkurzní řízení ukončit. Dne 24. 4. 2013 správce konkurzní podstaty soudu podal doplnění průběžné zprávy o průběhu konkurzního řízení s tím, že soudu sdělil, že jednání ve věci sp. zn. [REDAKCE] bylo odročeno. Opakovaně zdůraznil, že úpadce a jeho manželka podáváním žalob, odvolání, návrhů na vydání předběžných opatření akorát získávají čas a oddalují skončení konkurzního řízení. Dne 27. 6. 2013 požádala společnost PLEAS a. s. o zprávu o aktuálním stavu řízení. Na to soud reagoval dne 2. 7. 2013. Dne 23. 9. 2013 navrhl jeden z věřitelů změnu účastníka, neboť došlo k postoupení pohledávky. Konkurzní soud tak svým usnesením ze dne 24. 9. 2013 připustil změnu účastníka. Dne 16. 6. 2014 si konkurzní soud vyžádal informace o průběhu řízení [REDAKCE] vedeného Krajským soudem v Ústí

nad Labem jako odvolacím soudem ve věci 8 C 82/2012. Dne 7. 8. 2014 si společnost PLEAS a.s. opětovně vyžádala informaci o stavu řízení, načež reagoval soud dne 6. 8. 2014. Dne 28. 11. 2014 předsedkyně senátu pověřila k provádění jednotlivých úkonů asistentku soudce a soudní tajemnici. Dne 28. 11. 2014 si konkurzní soud vyžádal informace o stavu řízení vedeného Okresním soudem v Teplicích, sp. zn. [REDAKCE]. Dne 8. 12. 2014 Okresní soud v Teplicích sp. zn. [REDAKCE] reagoval na dotaz konkurzního soudu, zároveň mu doručil konečné rozhodnutí ve věci s doložkou právní moci. Dne 8. 1. 2015 konkurzní soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby mu ve lhůtě 15 dnů doručil konečnou zprávu. Dne 24. 2. 2015 správce konkurzní podstaty soudu zaslal průběžnou zprávu s odůvodněním, že konečná zpráva nemůže být prozatím zaslána, neboť nebyly prodány veškeré nemovitosti i s ohledem na stížnosti úpadce proti vedeným dražbám. Dne 25. 2. 2015 konkurzní soud opětovně vyzval správce konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 3 dnů soudu sdělil čísla jednací, v nichž je rozhodováno o nepravosti dražeb. Dne 3. 3. 2015 správce konkurzní podstaty soudu sdělil, že řízení je vedeno u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. [REDAKCE] když ve věci byl dne 9. 12. 2014 vydán rozsudek, ovšem proti němu bylo podáno odvolání, zároveň požádal o prodloužení lhůty k podání konečné zprávy. S ohledem na uvedené si tak konkurzní soud dne 5. 3. 2015 vyžádal konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. [REDAKCE] spolu s doložkou právní moci od Okresního soudu v Teplicích. Dne 13. 4. 2015 Okresní soud v Teplicích konkurznímu soudu sdělil, že věc prozatím nebyla pravomocně skončena. Dne 26. 3. 2015 soud prodloužil správci konkurzní podstaty lhůtu k předložení konečné zprávy do 31. 7. 2015. Dne 7. 7. 2015 Okresní soud v Teplicích k jejich sp. zn. [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] požádal konkurzní soud o sdělení stavu řízení. Konkurzní soud na dotazy reagoval dne 16. 7. 2015 s tím, že věc nebyla pravomocně skončena, neboť se čeká na skončení řízení sp. zn. [REDAKCE] vedeného Okresním soudem v Teplicích. Dne 16. 7. 2015 soud prodloužil lhůtu správci konkurzní podstaty k podání konečné zprávy do 31. 10. 2015. Dne 29. 10. 2015 správce konkurzní podstaty soudu sdělil, že nelze podat konečnou zprávu, neboť nebyl prodán veškerý majetek úpadce. Dne 9. 11. 2015 soud vyzval správce konkurzní podstaty, aby ve lhůtě 7 dnů soudu předložil konečnou zprávu. Dne 13. 11. 2015 mu lhůtu prodloužil do 31. 1. 2016. Dne 28. 1. 2016 správce konkurzní podstaty soudu sdělil, že není prodán veškerý majetek úpadce, proto nelze podat konečnou zprávu. Soud tak dne 15. 2. 2016 lhůtu prodloužil do 31. 3. 2016. Dne 22. 2. 2016 si společnost PLEAS a.s. vyžádala zprávu o aktuálním stavu řízení, načež soud reagoval přípisem ze dne 26. 2. 2016. Dne 30. 3. 2016 správce konkurzní podstaty opět uvedl, že nelze podat konečnou zprávu, neboť nebyl prodán veškerý majetek úpadce. Soud ho dne 7. 4. 2016 vyzval, aby sdělil, jaký konkrétní majetek nebyl zpeněžen a uvedl důvody, proč tomu tak je, a dále, aby sdělil spisové značky probíhajících soudních řízení včetně soudů, u nichž jsou vedeny. Na uvedené správce konkurzní podstaty reagoval dne 13. 4. 2016, když uvedl, že se jedná o řízení sp. zn. [REDAKCE] (Okresní soud v Teplicích) a konkretizoval nemovitosti, které prozatím nebyly zpeněženy. Soud ho opětovně dne 18. 4. 2016 vyzval, aby sdělil, proč předmětné nemovitosti nebyly zpeněženy a zároveň mu prodloužil lhůtu k podání konečné zprávy do 30. 6. 2016. Dne 27. 6. 2016 správce konkurzní podstaty soudu sdělil, že nemovitosti nelze zpeněžit z důvodu, které soudu již několikrát sděloval. Dne 8. 7. 2016 požádala společnost PLEAS a.s. o sdělení aktuálního stavu řízení. Soud na uvedené reagoval dne 20. 7. 2016. Konkurzní soud dne 11. 7. 2016 udělil pořádkovou pokutu správci konkurzní podstaty ve výši 10 000 Kč. Proti usnesení se správce konkurzní podstaty včas odvolal, načež soud dne 30. 8. 2016 usnesení o uložení pokuty změnil, že se správci konkurzní podstaty pořádková pokuta neukládá. Konkurzní soud dne 12. 9. 2016 správci konkurzní podstaty prodloužil lhůtu k podání konečné zprávy do 31. 12. 2016. Ten dne 12. 12. 2016 soudu sdělil, že nelze podat konečnou zprávu z důvodů, které soudu již několikrát sdělil. Proto mu soud dne 14. 12. 2016 lhůtu prodloužil

do 30. 6. 2017. Dne 10. 2. 2017 společnost CLEAR FINANCE s.r.o. navrhla změnu účastníků. Soud přípisem ze dne 6. 3. 2017 společnosti sdělil, že nelze vyhovět návrhu, neboť společnost nikdy nebyla přihlášena za úpadcem. Dne 21. 6. 2017 správce konkurzní podstaty sdělil, že incidenční spor již byl skončen a bude provedena dražba nemovitosti úpadce. Soud tak dne 28. 6. 2017 správci konkurzní podstaty prodloužil lhůtu k podání konečné zprávy do dne 31. 12. 2017. Dne 16. 8. 2017 požádal Okresní soud v Teplicích o zaslání konečného rozhodnutí v konkurzním řízení k jejich sp. zn. [REDAKCE]. Konkurní soud mu dne 23. 8. 2017 sdělil, že správci konkurzního řízení byla prodloužena lhůta k podání konečné zprávy a konečné rozhodnutí prozatím vydáno nebylo, proto nemůže vyhovět jeho žádosti. Dne 8. 11. 2017 požádala společnost PLEAS a. s. o zaslání zprávy o aktuálním stavu řízení. Soud na dotaz reagoval dne 14. 11. 2017. Dne 28. 12. 2017 správce konkurzní podstaty soudu sdělil, že sice došlo ke zpeněžení poslední nemovitosti úpadce, ovšem ten nereaguje a nespolupracuje při předání, tak byla nemovitost uzamčena a k předání bude nutné přibrat soudního exekutora. Soud tak dne 5. 1. 2018 správci konkurzní podstaty prodloužil lhůtu k podání konečné zprávy do 31. 3. 2018. Dne 14. 2. 2018 se opět společnost PLEAS a.s. dotázala na stav řízení. Soud reagoval dne 15. 2. 2018. Dne 3. 4. 2018 správce konkurzní podstaty navrhl vydání výtěžku oddělenému věřiteli, když po vyhovění bude soudu podána konečná zpráva. Soud svým usnesením ze dne 11. 4. 2018, č. j. [REDAKCE], vyslovil souhlas s vydáním výtěžku zpeněžení ve výši 198 660 Kč oddělenému věřiteli. Usnesení nabylo právní moci dne 12. 4. 2018. Dne 18. 4. 2018 požádal správce konkurzní podstaty o zaslání usnesení soudu ze dne 11. 4. 2018 s doložkou právní moci. Opětovně požádal dne 25. 4. 2018. Soud mu vyhověl dne 26. 4. 2018.

Dne 14. 5. 2018 podal správce konkurzní podstaty zprávu o vydání výtěžku oddělenému věřiteli na základě usnesení ze dne 11. 4. 2018 a zároveň podal konečnou zprávu (celková výše pohledávek 24 612 058,80 Kč; příjmy podstaty 724 666,86 Kč; výdaje podstaty 580 748,70 Kč; odměna správce konkurzní podstaty 153 912 Kč; částka určená k uspokojení pohledávek 0 Kč). Soud usnesením ze dne 17. 5. 2018, č. j. [REDAKCE] uvědomil věřitele o konečné zprávě a vyúčtování odměny a výdajů správce konkurzní podstaty. Dne 12. 7. 2018 požádal Okresní soud v Teplicích o sdělení stavu konkurzního řízení. Dne 24. 7. 2018 reagoval konkurzní soud s informacemi o aktuálním stavu řízení.

Konkurzní soud svým usnesením ze dne 23. 7. 2018, č. j. [REDAKCE], schválil konečnou zprávu o zpeněžení majetku z podstaty a vyúčtování odměny a výdajů správce konkurzní podstaty ze dne 14. 5. 2018. Usnesení nebylo právní moci dne 20. 2. 2019. Dne 31. 7. 2018 sdělil správce konkurzní podstaty číslo účtu, na které má soud vyplatit jeho odměnu. Ta mu byla vyplacena dne 17. 8. 2018. Dne 15. 8. 2018 správce konkurzní podstaty požádal o zaslání usnesení ze dne 23. 7. 2018 s doložkou právní moci. Krajský soud v Ústí nad Labem svým usnesením ze dne 23. 8. 2018, č. j. [REDAKCE] zrušil konkurz na majetek úpadce, neboť majetek podstaty nepostačuje k úhradě nákladů konkurzu (usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 29. 8. 2018). Dne 30. 8. 2018 požádal jeden z věřitelů o zaslání výpisu ze seznamu přihlášek. Soud na uvedené reagoval dne 18. 9. 2018. Dne 11. 9. 2018 sdělil správce konkurzní podstaty soudu, že ke dni 23. 8. 2018 uzavřel účetnictví úpadce. Dne 17. 9. 2018 podal úpadce odvolání proti usnesení soudu ze dne 23. 8. 2018.

Dne 11. 10. 2018 byla věc předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání úpadce. Dne 23. 10. 2018 zaslal úpadce přílohy ke svému odvolání. Dne 25. 10. 2018 požádala společnost PEGA-VEL, a.s. (žalobkyně) o zaslání konečného rozhodnutí s doložkou právní moci. Soud reagoval dne 30. 10. 2018. Dne 8. 11. 2018 požádal Okresní soud v Teplicích o zaslání konečného rozhodnutí k jejich sp. zn. [REDAKCE]. Soud reagoval dne 12. 11. 2018. **Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 21. 12. 2018 rozhodnutí konkurzního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť konkurzní**

soud svým nesprávným procesním postupem, když nedoručil usnesení o schválení konečné zprávy a vyúčtování správce konkurzní podstaty ze dne 23. 7. 2018 všem věřitelům, znemožnil věřitelům podat odvolání a tedy i námitky proti konečné zprávě. Usnesení nabylo právní moci dne 5. 2. 2019.

Věc byla konkurznímu soudu vrácena dne 17. 1. 2019. Dne 30. 1. 2019 dal konkurzní soud pokyn k rozeslání usnesení o schválení konečné zprávy ze dne 23. 7. 2018 všem věřitelům. Konkurzní soud usnesením ze dne 31. 1. 2019 vyzval úpadce, aby ve lhůtě 15 dnů sdělil, zda vede nějaké spory o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem, či nezákonným rozhodnutím; zda některý takový spor již pravomocně skončil a bylo úpadci vyplaceno peněžité plnění, příp. v jaké výši; a soudu sdělí spisové značky takovýchto řízení. Dne 11. 3. 2019 učinil stejný dotaz na Obvodní soud pro Prahu 2 a Ministerstvo spravedlnosti ČR. Dne 19. 3. 2019 reagoval Obvodní soud pro Prahu 2 s tím, že není evidován žádný spor jmenovaného. Dne 26. 3. 2019 konkurzní soud učinil opakovaný dotaz na Ministerstvo spravedlnosti ČR, to reagovalo dne 4. 6. 2019 s tím, že v roce 2008 byla Ministerstvu spravedlnosti ČR doručena žaloba z Okresního soudu v Teplicích, ovšem s Ministerstvem nebylo ve věci dále jednáno. Dne 13. 6. 2019 požádal Okresní soud v Teplicích o zaslání konečného rozhodnutí k jejich sp. zn. [REDAKCE]. Soud reagoval dne 17. 6. 2019. **Krajský soud v Ústí nad Labem svým usnesením ze dne 24. 7. 2019, č. j. [REDAKCE] zrušil konkurz na majetek úpadce, neboť majetek z podstaty nepostačoval k úhradě nákladů konkurzu.** Usnesení nabylo právní moci dne 5. 9. 2019. Dne 15. 8. 2019 požádal věřitel č. 24 o zaslání výpisu ze seznamu přihlášek. Svou žádost urgoval dne 4. 9. 2019 (věřitel ve svém podání uváděl jinou spisovou značku, když ho soud emailem ze dne 6. 9. 2019 upozornil na uvedenou skutečnost, proto věřitel dne 9. 9. 2019 sdělil správnou spisovou značku). Soud na dotaz reagoval dne 11. 9. 2019, opětovně dne 17. 9. 2019. Usnesením ze dne 16. 9. 2019 konkurzní soud zprostil správce konkurzní podstaty jeho funkce. Usnesení nabylo právní moci dne 15. 10. 2019.

17. Zjištěný skutkový stav soud **právně posoudil následovně:**
18. Podle § 1 odst. 1 OdpŠk platí, že stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
19. Podle § 5 písm. a) OdpŠk platí, že stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním.
20. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk platí, že stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
21. Podle § 14 odst. 3 OdpŠk platí, že uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
22. Podle § 15 odst. 2 OdpŠk platí, že domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
23. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk platí, že bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odstavce 2 ustanovení platí, že zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odstavce 3 ustanovení platí,

že v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

24. Žalobkyně splnila podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem, předvídanou ust. § 14 OdpŠk, neboť u žalované předběžně nároky uplatnila.
25. Soud nejprve konstatuje, že nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nesprávným úředním postupem představuje specifický nárok, který zákonodárce do právního řádu zakotvil, aby naplnil požadavek čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále též jen „Úmluva“), podle kterého každý, jehož práva a svobody přiznané touto Úmluvou byly porušeny, musí mít účinné právní prostředky nápravy před národním orgánem, i když se porušení dopustily osoby při plnění úředních povinností. Podle čl. 6 odst. 1 věta první Úmluvy platí, že každý má právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novelizace zákonem č. 160/2006 Sb. tak primárně bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 Úmluvy z Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň. Ovšem je zřejmé, že má-li soud odškodňovat na vnitrostátní úrovni nemajetkovou újmu vzniklou porušením práva primárně zakotveného již Úmluvou, musí při svém rozhodování vycházet z judikatury ESLP.
26. V posuzovaném případě se žalobkyně domáhala zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která jí měla být způsobena v důsledku nesprávného úředního postupu v podobě nepřiměřené délky posuzovaného řízení vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem a Vrchního soudu v Praze. Soud se tak zabýval důvodností uplatněného nároku především s ohledem na to, zda jsou naplněny obecné předpoklady pro vznik nároku na náhradu nemajetkové újmy, když soud konstatuje, že k tomu, aby byla založena odpovědnost státu za újmu dle OdpŠk, je třeba, aby byly současně splněny následující kumulativní podmínky: existence odpovědnostního titulu, tj. v daném případě nepřiměřené délky řízení (nesprávný úřední postup); vznik újmy a příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou újmu.
27. Soud nejprve posuzoval, zda došlo k nesprávnému úřednímu postupu, a to konkrétně, zda došlo k porušení povinnosti soudu vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě, když délka řízení je ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidské práva nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Evropský soud pro lidská práva ve své judikatuře upřednostňuje celkový pohled na řízení, posuzuje řízení s přihlédnutím ke všem okolnostem jako celek (srov. *rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Slezák a ostatní proti České republice ze dne 11. 10. 2005*) a průtah, jenž se vyskytne jen v určité fázi řízení, toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená (srov. *rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Žirovnický proti České republice ze dne 9. 7. 2002*). Naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení přesto jeví nepřiměřeně dlouhou (srov. *rozsudek Evropského*

soudu pro lidská práva ve věci *Kubizňáková proti České republice* ze dne 21. 6. 2005). Základní kritéria k posouzení, zda je délka řízení přiměřená, zakotvil zákonodárce v § 31a odst. 3 OdpŠk. Ovšem je třeba mít na mysli, že tato kritéria jsou stanovena pouze taxativním výčtem, soud tak musí přihlídnout i k dalším okolnostem projednávané věci.

28. Celková délka konkurzního řízení od podání návrhu, tj. 24. 11. 1997, do pravomocného zrušení konkurzu, tj. 5. 9. 2019, činila 21 let a 9 měsíců. Pokud se jedná o ohraničení celkové doby namítaného řízení, rozhodné období pro žalobkyni začalo běžet od jejího vstupu do řízení, tedy ode dne, kdy přihláška její pohledávky došla soudu, tj. 29. 1. 1998 (*rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 12. 2010, sp. zn. [REDACTED], ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. [REDACTED]* do dne 5. 9. 2019, kdy byl konkurz na majetek úpadce zrušen, neboť majetek podstaty nepostačoval k úhradě nákladů konkurzu. **Délka posuzovaného řízení** (rozhodné období) vzhledem k posuzované nemajetkové újmě žalobkyně tedy činila **21 let a 7 měsíců**.
29. Posuzované řízení probíhalo u dvou stupňů soudní soustavy, u krajského soudu jako soudu I. stupně, a vrchního soudu jako soudu odvolacího. K uvedenému soud konstatuje, že již samo řízení u několika stupňů soudní soustavy nutně muselo mít za následek prodloužení délky posuzovaného řízení. Ačkoli sice nelze klást k tíži účastníkům řízení, že využívají svých procesních práv daných jim vnitrostátním právním řádem, na druhou stranu ani nelze přičítat k tíži státu prodloužení délky řízení v důsledku nutnosti reagovat na takové návrhy či podání účastníků řízení (stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dále také jen „stanovisko“).
30. Z hlediska významu předmětu řízení pro žalobkyni je (při posuzování přiměřenosti délky řízení i při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění) podstatná též hodnota uplatněného peněžitého nároku. Podle závěrů *rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 29 Cdo 2012/2010*, jestliže v řízení o přiznání přiměřeného zadostiučinění za porušení práva na přiměřenou délku konkursního řízení nevyjdou najevo skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že konkursní věřitel mohl v průběhu konkursního řízení důvodně očekávat vyšší míru uspokojení přihlášené pohledávky, je z hlediska významu předmětu řízení pro tohoto věřitele co do výše peněžitého nároku určující částka, jaké se mu v konkursu dostalo na uspokojení jeho pohledávky. V posuzované věci, se žalobkyni dostalo uspokojení pohledávky (1 147 246 Kč) ve výši 0 Kč. Význam předmětu řízení pro žalobkyni tak nelze než shledat jako **nicotný**, neboť z provedeného dokazování nevyplývaly skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že žalobkyně mohla v průběhu konkursního řízení důvodně očekávat vyšší míru uspokojení. Pro úplnost soud konstatuje, že pohledávka žalobkyně byla pohledávkou II. třídy, kdy jen v této třídě byly přihlášeny pohledávky ve výši 24 612 058,80 Kč. Navíc již dne 12. 4. 2006 (průběžná zpráva správce konkurzní podstaty) bylo pravděpodobné, že k uspokojení její pohledávky nedojde.
31. Konkurzní řízení představuje zvláštní typ řízení, na rozdíl od většiny jiných soudních řízení nesměruje k vyřešení sporu mezi stranami, ale k uspořádání majetkových poměrů dlužníka, který je v úpadku. Ústřední roli v konkurzním řízení má správce konkurzní podstaty, na jehož úkony není možno nahlížet jako na úkony soudu nebo orgánu státu. Správce konkurzní podstaty je soukromou osobou, která činí úkony v konkurzním řízení vlastním jménem a na svou odpovědnost (*rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. 29 Cdo 3213/2010*). Ovšem soud vykonává dohled nad činností správce a schvaluje významné úkony správce, což, jak vyplývalo z posuzovaného řízení, soud řádně činil a nebylo shledáno pochybení při dohledové činnosti soudu nad správcem konkurzní podstaty podle § 12 zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání (dále jen „z.k.v.“) (viz dále). Je třeba konstatovat, že pouze na první fázi konkurzního řízení (od podání návrhu

na prohlášení konkurzu do vydání usnesení o prohlášení konkurzu) je možno nahlížet jako na typické soudní řízení, v němž soud rozhoduje o vyřešení sporu a v němž činnost, respektive nečinnost soudu lze přičítat státu k tíži. V posuzovaném řízení soud tuto fázi konkurzního řízení ovšem neposuzoval, neboť žalobkyně svou pohledávku přihlásila až dne 29. 1. 1998, tedy po vydání usnesení o prohlášení konkurzu dlužníka (usnesení ze dne 5. 1. 1998), tedy nejde o rozhodné období pro posouzení případné nemajetkové újmy vzniklé žalobkyni nepřiměřenou délkou konkurzního řízení (viz výše).

32. V druhé fázi, tzv. realizační (od prohlášení konkurzu, resp. od 29. 1. 1998, kdy žalobkyně přihlásila svou pohledávku, do pravomocného skončení konkurzního řízení) se jednalo o **řízení složitě**. Ovšem pokud se jedná o postup soudu ve věci nutno konstatovat, že postup samotného soudu ve věci byl plynulý, úkony byly činěny v přiměřených lhůtách a postup samotného soudu v řízení, jak před soudem I. stupně, tak před odvolacím soudem, nebyl zatížen průtahy. V konkurzním řízení přihlásilo své pohledávky 20 věřitelů v celkové výši 24 612 058,80 Kč. Ve věci se konalo jedno přezkumné jednání (dne 26. 9. 2000) a dvě zvláštní přezkumná jednání (dne 2. 4. 2001 a 15. 9. 2004). V průběhu konkurzního řízení došlo k zániku funkce předsedkyně senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem a přidělení nové předsedkyně senátu (dne 17. 1. 2013). Několikrát došlo k postoupení pohledávek jednotlivých věřitelů. V průběhu konkurzního řízení bylo vedeno hned několik incidenčních sporů (sp. zn. [redacted]).
- [redacted] které byly z velké části zahájeny na návrh manželů A [redacted] (úpadce a jeho manželka), když z průběžných vyjádření správce konkurzní podstaty je zřejmé, že tato řízení byla vedena zejména za účelem prodloužení konkurzního řízení. Dále bylo nezbytné vypořádat společné jmění manželů A [redacted] v řízení vedeného Okresním soudem v Teplicích pod sp. zn. [redacted], které bylo skončeno sice smírem, ve kterém se manželka úpadce zavázala uhradit 100 000 Kč, což ovšem neučinila, proto byl správce konkurzní podstaty povinen vymáhat tuto pohledávku v rámci exekučního řízení, což opět přispělo prodloužení řízení. Soud vždy reagoval na dotazy věřitelů, Okresního soudu v Teplicích či soudních exekutorů v rozsahu několika dní, správce konkurzní podstaty v přiměřených lhůtách soud vyzýval k předložení zprávy o své činnosti a následně konečné zprávy s tím, že z jeho strany vždy byla podána zpráva příp. žádost o prodloužení lhůty k předložení konečné zprávy, která byla odůvodněna a odůvodněnost byla taktéž shledána ze strany soudu na místě, když je vždy na konkrétním konkurzním soudu, aby posuzoval nutnost a důvodnost prodloužení 18 měsíční lhůty stanovené v § 14a odst. 2 z. k. v. a tímto byl schopen ovlivňovat přiměřenost délky daného řízení, což soud v posuzovaném řízení činil. Soud dokonce dvakrát správci konkurzní podstaty udělil pořádkovou pokutu za nevyhovění výzvě k podání zprávy o stavu konkurzního řízení a to ve výši 10 000 Kč (dne 23. 10. 2012 a dne 11. 7. 2016), kterou posléze k žádosti správce konkurzní podstaty prominul, neboť ten jeho výzvě následně vyhověl. V tomto lze shledat snahu konkurzního soudu k rychlosti a plynulosti řízení. Soud dokonce činil dotazy přímo k jednotlivým incidenčním sporům a v jednom případě učinil apel na Okresní soud v Teplicích v řízení sp. zn. 8 C 82/2012, o urychlené rozhodnutí ve věci. Jak je patrné z průběžných zpráv, správce konkurzní podstaty plnil během řízení své povinnosti ohledně zjišťování majetku úpadce a jeho následného zpeněžení (v soupisu majetku byl zahrnut nemovitý a movitý majetek úpadce a zůstatky na účtech), když se správce konkurzní podstaty snažil o urychlené vyřízení konkurzního řízení, což je například zřejmé z jeho žádosti o povolení prodeje nemovitosti mimo dražbu dne 11. 8. 2010, když z chování manželů A [redacted] bylo zřejmé, že k prodeji nemovitosti v dražbě by došlo za nepoměrně dlouhou dobu. Z konkurzního spisu je zcela zřejmé, že délka řízení byla dána zejména pro chování úpadce a jeho manželky, kteří zahajovali stále nové a nové incidenční spory, nespolupracovali

se správcem konkurzní podstaty, oddalovali dražbu nemovitosti, nevyklidili prodanou nemovitost, aj. Ovšem to nelze přičítat k tíži státu.

33. **Žalobkyně se na délce řízení nepodílela.**

34. Vzhledem ke shora popsané podobě posuzovaného konkurzního řízení má soud za to, že délka konkurzního řízení **byla ve vztahu k žalobkyni přiměřená**. Do konkurzního řízení přihlásilo své pohledávky 20 věřitelů a k jeho prodloužení významnou měrou přispěl nedostatek součinnosti dlužníka (a jeho manželky) při zjišťování jeho majetku, příp. zpeněžení jeho majetku, tedy objektivní okolnosti, které státu k tíži klást nelze. Dále se na délce řízení podílelo několik incidenčních sporů, které z velké části vyvolal dlužník a jeho manželka. Uvedená řízení pak bránila závěrečné fázi konkursního řízení (vydání rozvrhového usnesení). Dle judikatury Nejvyššího soudu délka takovýchto sporů sama o sobě ospravedlňuje délku konkursního řízení (srov. *rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2012/2010*). Dle judikatury Nejvyššího soudu k porušení práva na přiměřenou délku soudního řízení ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a tím i k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věta druhá a třetí OdpŠK nedochází tehdy, není-li věc projednána v ideální době, ve které by projednána být mohla, ale teprve tehdy, není-li projednána v době odpovídající její složitosti a významu předmětu řízení pro poškozeného, přičemž důvody, proč k tomu došlo, spočívají v postupu orgánu veřejné moci, a to buď zcela nebo v míře významně převažující podíl poškozeného na celkové délce projednávání věci. Zároveň musí být celková délka řízení nepřijatelná (srov. *usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1355/2012, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 30 Cdo 1987/2014*). Soud nezjistil z obsahu konkurzního spisu žádné delší období nečinnosti konkurzního soudu nebo jeho významné procesní pochybení, které by mohlo zásadním způsobem ovlivnit délku řízení tak, aby je bylo možno označit za nesprávný úřední postup. Konkurzní soud plnil svou dohledací a dozorovací činnost nad správcem konkurzní podstaty a v reakci podané návrhy reagoval bez prodlení. Co se týče významu předmětu řízení pro žalobkyni, byl tento nulový, neboť její pohledávka nebyla ani z části uspokojena. Celková délka konkursního řízení ve vztahu k žalobkyni činila 21 let a 7 měsíců. Nelze však odhlédnout od skutečnosti, že nejistota žalobkyně spočívala mj. v tom, zda bude její pohledávka v rámci konkurzního řízení uznána a uspokojena, ovšem již ze sdělení správce konkurzní podstaty ze dne 12. 4. 2006 vyplývá, že zřejmě pohledávka žalobkyně uspokojena nebude. Byť tedy nebyla délka konkurzního řízení „ideální“ soud s ohledem na shora uvedený souhrn všech skutkových okolností posuzované věci a nulový význam předmětu řízení pro žalobkyni dospěl v souladu s citovanou judikaturou Nejvyššího soudu k závěru, že v posuzovaném řízení nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícího v jeho nepřiměřené délce ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠK a v důsledku toho ke vzniku nemajetkové újmy žalobkyně. Konečně je třeba ještě konstatovat, že nelze shledat vznik nemajetkové újmy u osob řídících žalobkyni jako právnickou osobu, neboť žalobkyně tato tvrzení ničím neodkládá ani nespécifikuje.

35. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. ve spojení s § 151 odst. 3 o.s.ř. a v řízení zcela úspěšně žalované s odkazem přiznal náhradu 1 paušálního nákladu za vyjádření se k žalobě podle § 1 odst. 3 písm. a) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, tedy celkem částku 300 Kč.

37. Lhůta k plnění ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., neboť za řízení nevyšly najevo okolnosti případu nebo důvody na straně účastníků pro stanovení lhůty jiné.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, má oprávněná právo domáhat se plnění uložené povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekučním návrhem.

Praha 25. srpna 2020

Mgr. Kateřina Pelišová, v. r.
soudkyně